29/12/2018

Μητρ.Λέρου: “Σήμερα κακοπαθεί η ανθρωπότητα, γιατί στις καρδιές των πολλών, ψύγηκε η αγάπη”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λέρου, Καλύμνου και Αστυπαλαίας

Ο Μητροπολίτης Λέρου-Καλύμνου-Αστυπαλαίας κ.Παΐσιος, το Σάββατο 29 Δεκεμβρίου 2018, στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό του «Ευαγγελισμού της Θεοτόκου» Λέρου, τέλεσε το Ιερό Μυστήριο της χειροτονίας πρεσβυτέρου, του π. Νικολάου Ταχλιαμπούρη, μέχρι σήμερα ιεροδιακόνου της Ι. Μητροπόλεως.

Image not found or type unknown

Ο Σεβ. Μητροπολίτης κ. Παΐσιος, χοροστάτησε στην ακολουθία του Όρθρου και προεξήρχε της Θείας Λειτουργίας, συμπαραστατούμενος υπό του Θεοφ. Επισκόπου

Στρατονικείας κ.Στεφάνου, σύμπαντος του ιερού κλήρου της Λέρου, του π. Ιωάννου Ταχλιαμπούρη (αδελφού του χειροτονηθέντος) και του π. Νικολάου Σαββόπουλου (πεθερού του χειροτονηθέντος).

Την χειροτονία παρηκολούθησαν οι Αρχές του νησιού, πολιτικές και στρατιωτικές, οι γονείς, τα αδέλφια, οι συγγενείς και φίλοι του νέου πρεσβυτέρου, και πλήθος πιστών που γέμισαν ασφυκτικά τον Μητροπολιτικό Ναό.

Ο Μητροπολίτης κ.Παΐσιος, εν συνεχεία, εκφράστηκε με πατρικούς λόγους προς τον νέο πρεσβύτερο, λέγοντας τα εξής:

Αγαπητέ μοι πάτερ Νικόλαε, «αφέντες άπαντα ηκολούθησαν αυτώ»,

Ηκολούθησαν Αυτόν πού έκλεινε ουρανούς και αυτεπάγγελτος ήλθεν εις την γή, ο Μονογενής, Υιός και Λόγος του Θεού Πατρός και ο εκ Παρθένου τεχθείς, Χριστός Κύριος, μορφήν, δούλου λαβών, εν ομοιώματι ανθρώπου γενόμενος, δια να σώσει από την αμαρτία τον πεπτωκότα άνθρωπο.

Ήρθε και δίδαξε την νέα διδασκαλία Του, που είναι φως και δύναμη, πρώτα στους ψαράδες της Γεννησαρέτ, και πρώτοι αυτοί την άκουσαν, και που φώτισε τις ψυχές τους, «ως δρόσος αερμών η καταβαίνουσα επί τα όρη σιών» και δι' αυτών φωτίστηκε ο κόσμος.

Ο Ιησούς είπε στον Πέτρο, και δια του Πέτρου στον κύκλο των λοιπών μαθητών Του, «μη φόβου από του νύν ανθρώπους έση ζωγρών»- μη φοβάσαι, από τώρα θα ψαρεύεις ψυχές ανθρώπων.

Και «οι καθήμενοι εν σκότει και σκιά θανάτου» και εγνώρισαν την αλήθεια, εγνώρισαν το Ευαγγέλιο της σωτηρίας, την μόνη αλήθεια «και η αλήθεια σώσει υμάς».

Αυτή η πίστη στην αλήθεια της διδαχής του Χριστού, και η πεποίθηση στον άνθρωπο ότι, δεν υπάρχει άλλος δρόμος σωτηρίας της ψυχής του, είναι το θεμέλιο της κατά Χριστό ζωής, και σωτηρίας του ανθρώπου κάθε εποχής.

Ο Απόστολος Παύλος, μέσα στην οδύνη του, δια την αμαρτωλότητά του, είχε βαθιά ικανοποίηση με την σκέψη ότι, «Ιησούς Χριστός ήλθεν εις τον κόσμον αμαρτωλούς σώσαι». Αυτή η πεποίθηση τον ανακούφιζε και γι' αυτό αγαπούσε τον Χριστό και αγωνιζόταν να ζήσει σύμφωνα με το θέλημά Του.

Ο Ιερός Χρυσόστομος, λέγει: «τίποτε δεν λάμπει πιο πολύ από την αλήθεια, και αυτής της αληθείας ουδέν ισχυρότερον». Η δύναμη της αλήθειας δεν έχει ανάγκη καμιάς βοήθειας. Κι αν ακόμα μυριάδες ανθρώπων προσπαθούν να την σβήσουν,

δεν εξαφανίζεται, και τούτο γιατί η αλήθεια είναι ο λόγος του Θεού. Ο Κύριος λέγει προς τον Πατέρα Του για τους μαθητές Του «αγίασον αυτούς εν τη αληθεία σου, ο λόγος ο σός αλήθεια εστίν».

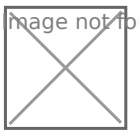

Ο λόγος του Θεού είναι σωτήριος για τον άνθρωπο της κάθε εποχής, που ζητά να βρεί την σωτηρία της ψυχής του μέσα από τον λόγο του Κυρίου, από το άγιο Ευαγγέλιο «μακάριοι οι ακούοντες τον λόγον του Θεού και φυλάσσοντες αυτόν». Δυστυχώς ο άνθρωπος της σημερινής εποχής, είναι βιαστικός. Τρέχει να προλάβει, να ανταποκριθεί στις κοινωνικές υποχρεώσεις. Έχει να ανταποδώσει επισκέψεις, να παραστεί σε εκδηλώσεις, να κουτσομπολέψει, να ασχοληθεί με αλλότρια πράγματα, πού καιρός γι αυτούς που πονούν και υποφέρουν! Ας μείνουν στο περιθώριο. Μια από τις έννοιες που κακοποιήθηκαν βάναυσα στις ημέρες μας είναι εκείνη της αγάπης που κατά τον απόστολο Παύλο «ψυγήσεται η αγάπη των πολλών».

Όμως, εμείς οι κληρικοί, οφείλουμε να τιμήσουμε την Ιερωσύνη, αυτήν την εξουσία που λάβαμε, χάριτι θεία, και να οδηγήσουν τον άνθρωπο, την εικόνα του Θεού Πατρός, στην μόνη πηγή της σωτηρίας ,την μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία, την οποία ίδρυσε επάνω στο Σταυρό του μαρτυρίου Του, ο Θεάνθρωπος Ιησούς, από άπειρο αγάπη προς τον άνθρωπο. Και όπως ορθά μας λέγει ο Άγιος Κυπριανός, Επίσκοπος Λουγδούνων «εκτός της εκκλησίας δεν υπάρχει σωτηρία».

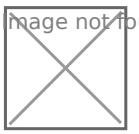

Ο Ιερός Χρυσόστομος λέγει: «Πόσοι πόλεμοι κατά της εκκλησίας ξεσηκώθηκαν; Και όμως τίποτε από όλα αυτά δεν κατόρθωσε να καταστρέψει την Εκκλησία. Τίποτε δεν την έκανε πιο αδύνατη. Αλλά ιδού η Εκκλησία μας, σε εμάς τους κληρικούς της, μας παρέχει ως πρότυπο τον θείο Ιδρυτή της, τον Καλό Σαμαρείτη. Αυτός πρώτος λειτούργησε την αγάπη στον κόσμο, πού τολμά και λέγει στον καθένα μας «πορεύου και σύ ποίει ομοίως».

Η αποστολή του κληρικού είναι δύσκολη. Ο ιερεύς είναι πατέρας κοινός όλης της οικουμένης, και πρέπει να φροντίζει για όλους, όπως ο Θεός, και συνεχίζει να λέγει ο χρυσούς την γλώττα, Ιωάννης ο Χρυσόστομος, « το της Ιερωσύνης αξίωμα μέγα εστί και θαυμαστόν και όντως της του Θεού δεόμενον ψήφου, ώστε τον άξιον εις

μέσον παραγαγείν». (Το αξίωμα της ιερωσύνης είναι μεγάλο και θαυμαστό. Πραγματικά χρειάζεται την έγκριση του Θεού, ώστε να υποδεικνύεται ο άξιος γι' αυτό).

Και εσύ, αγαπητέ Ιεροδιάκονε Νικόλαε, καλείσαι σήμερα να λάβεις, υπό της ταπεινότητός μου, τον δεύτερο βαθμό της Ιερωσύνης, «την τέχνη τεχνών και επιστήμη επιστημών» κατά τον Μέγα Γρηγόριο το Θεολόγο.

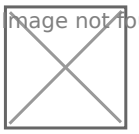

Έρχεσαι ταπεινός και πράος, ως εδιδάχθεις παιδιόθεν, εκ της ευσεβούς και πολυτέκνου κατ' οίκον εκκλησίας σου, πρό του Αγίου Θυσιαστηρίου, κλείνοντας και τα δύο γόνατα, να δεχθείς το «Σεμνόν το της Ιερωσύνης ήν αξίωμα».

Και εσύ, παιδί μου ιεροδιάκονε Νικόλαε, καλείσαι, δια της εις πρεσβύτερον χειροτονίας σου, να ακολουθήσεις τα βήματα εκείνων των απλών ανθρώπων της λίμνης Γεννησαρέτ, και να μεταλαμπαδεύσεις και εσύ το Φως, την Ζωή και την Αλήθεια και την προς τον πλησίον αγάπη, πού είναι ο υπέρ ημών Σταυρωθείς και Αναστάς Κύριος στις ψυχές των χριστιανών μας.

Στο Ευαγγέλιο η έννοια της αγάπης είναι τόσο ψηλά, που ταυτίζεται με τον Θεό. Ο Θεός αγάπη εστίν. Όλες οι κινήσεις και οι ενέργειες του Θεού εκφράζουν αυτό που περικλείει η έννοια της αγάπης. Πιο συγκεκριμένα και ανάγλυφα δίνεται το μήνυμα αυτό με την παραβολή του Καλού Σαμαρείτου. Εκεί ο Χριστός δίνει όλα τα στοιχεία που μαρτυρούν την γνησιότητα της αγάπης.

Σήμερα κακοπαθεί η ανθρωπότητα, γιατί στις καρδιές των πολλών, ψύγηκε η αγάπη. Όμως, το πρότυπο υπάρχει. Ο Καλός Σαμαρείτης, ο Χριστός, που πρώτος εφάρμοσε την αγάπη σε όλη της την έκταση, έχει την δυνατότητα να υποδείξει και σε σένα, από του νυν και έως του αιώνος, και ως άλλος καλός Σαμαρείτης και λειτουργός των Θείων Μυστηρίων, να την διακονήσει προς δόξα Θεού και ωφέλεια τοις πιστοίς πάσιν.

Αυτήν, λοιπόν, την αγάπη, που κατά τον Απόστολο των Εθνών Παύλο, Απόστολο « πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ελπίζει, πάντα υπομένει. Η αγάπη ουδέποτε εκπίπτει». Πάντα «την πάντα νούν υπερέχουσαν» θα διακονήσεις με την χάρη του Παναγίου και Τελεταρχικού Πνεύματος.

Αγαπητέ Διάκονε Νικόλαε – ανάβηθι και σύ πρό του Ιερού Θυσιαστηρίου και ποίει

ομοίως».